

ת"פ 17912/11/15 - מדינת ישראל נגד הישאם אלטרש - בעצמו, אחמד אלטרש

בית משפט השלום בבאר שבע

11 ספטמבר 2016

ת"פ 17912-11-15 מדינת ישראל נ'

אלטרש ואח'

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שירה רוג ועו"ד הדס הוס טודרוס
הנאשם:	1. הישאם אלטרש - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת 2. אחמד אלטרש ע"י ב"כ עו"ד ויקטור און

[פרוטוקול הושמט]

מזדן

1. הנאשמים 1 ו- 2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני מותב אחר, בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה וגרימת חבלה ממשית ע"י שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"). כמו כן הורשע הנאשם 2 בעבירה של עקיפה מימין, עבירה לפי סעיף 47 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 01.11.15 בשעה 14:30, חלף המתלונן שנסע ברכב מסוג סוזוקי יחד עם אמו ואחותו, על פני מקום בו אירעה תאונת דרכים. המתלונן אמר לאמו, בהתייחסו לתאונה, שתראה מה המהירות עושה. הנאשם 2 שנסע אחר המתלונן, כשאליו ברכב נכח הנאשם 1, עקף את רכבו של המתלונן מהשוליים מצד ימין ועצר את רכבו לפי הרכב של המתלונן. במועד זה ירדו הנאשמים מרכבם ותקפו בצוואת חדא את המתלונן בכך שהנאשם 2 ניגש לחלון רכבו של המתלונן כשהוא מצויד במקל והכה באמצעותו את המתלונן והנאשם 1 הכה את המתלונן באגרופ. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות כאבים בשורש יד שמאל ופצע באמת יד שמאל.
3. בין הצדדים הושג הסדר חלקי לעניין העונש ולפיו המאשימה הגבילה את עצמה בטיעוניה לעונש של 6

חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ביחס לשני הנאשמים, לצד עונשים של מאסר מותנה, פיצוי וקנס, וזאת בכפוף לכך שיתקבל בעניינם תסקיר חיובי משירות המבחן.

4. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של 6 חודשי מאסר לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הבחינה בין הנאשמים ביחס לעונש לו עתרה בסופו של יום.

ביחס לנאשם 1 עתרה המאשימה, בשל התסקיר החיובי שהתקבל בעניינו, לעונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וביחס לנאשם 2 עתרה המאשימה, בשל חומרת מעשיו והתסקיר השלילי שהתקבל בעניינו, לעונש של 12 חודשי מאסר.

בנוסף עתרה המאשימה לעונשים של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן ביחס לשני הנאשמים.

המאשימה טענה כי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של שמירה על ביטחון, גופו וכבודו של המתלונן. המאשימה הפנתה לשכיחות תופעת האלימות בכבישים, ולצורך בענישה מרתיעה על מנת למגר תופעה זו.

המאשימה הפנתה לתקיפה הברוטלית של הנאשמים את המתלונן באור יום לעיני משפחתו, ללא כל סיבה מוצדקת הנראית לעין לרבות המרדף אחרי המתלונן, הנסיעה המסוכנת, חסימת רכבו של המתלונן והשימוש בנשק קר. עוד הפנתה המאשימה לפוטנציאל ההסלמה והסיכון במעשיהם של הנאשמים ולנזק שיכול היה להיגרם מכך.

המאשימה צירפה פסיקה, ומסמכים לתמיכה בטענותיה.

5. ב"כ הנאשם 1 עתר להשית על נאשם 1 עונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ב"כ הנאשם 1 הפנה לחלקו היחסי הקטן של הנאשם 1 באירוע והוסיף כי הנאשם 1 לא נהג ברכב, לא שמע את הדברים שנאמרו על ידי המתלונן ולא החליט לרדוף ולפגוע במתלונן. ב"כ הנאשם 1 הוסיף כי כפי העולה מהתעודה הרפואית מקורן של החבלות שנגרמו למתלונן אינה ממכת האגרופ המיוחסת לנאשם 1.

ב"כ הנאשם 1 טען כי הנאשם 1 צעיר, ללא עבר פלילי, נישא לפני זמן קצר, אב לתינוקת בת 4 חודשים, בעל ערכים נורמטיביים, סיים שירות צבאי מלא, הודה בהזדמנות הראשונה וביקש את סליחתו של המתלונן בעת החקירה. ב"כ הנאשם 1 ציין כי הנאשם 1 היה עצור מעל לחודש שלאחריו היה נתון במעצר בית מלא תקופה קצרה נוספת. ב"כ הנאשם 1 הפנה לתסקיר החיובי שהתקבל בעניינו של הנאשם 1 ממנו עולה כי הנאשם 1 לקח אחריות, הביע חרטה וכי עצם ההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע.

6. ב"כ הנאשם 2 עתרה להשית על הנאשם 2 עונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי ולחילופין עונש של חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם 2 התייחסה למתחם העונש ולרף הענישה לו עתרה המאשימה

וטענה כי מדובר במתחם שאינו מתאים לנסיבות תיק זה. ב"כ הנאשם 2 התייחסה לתסקיר שירות המבחן, אותו מצאה המאשימה כתסקיר שלילי, וטענה כי אין מדובר בתסקיר המצדיק חריגה משמעותית מעונש המקסימלי של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לו התכוונה המאשימה לעתור, לו התסקיר היה חיובי בעיניה.

ב"כ הנאשם 2 הפנתה לגילו הצעיר של הנאשם 2, להיותו נעדר עבר פלילי ולעובדה כי הנאשם 2 מנהל אורח חיים נורמטיבי וכי הוא התנדב במשך 3 שנים לסייע בבית ספר לחינוך מיוחד בפזורה. ב"כ הנאשם 2 הוסיפה כי מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם 2 והפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו לא עולה כי נשקפת מסוכנות מהנאשם 2.

ב"כ הנאשם 2 טענה כי הנזק שנגרם למתלונן הוא מינורי וכי במקרה דנן מדובר ברף הנמוך של עבירות האלימות. ב"כ הנאשם 2 התייחסה לפסיקה שצרפה המאשימה וטענה כי מדובר באירוע חמור יותר ובנסיבות אישיות שונות.

6. בעניינם של הנאשמים התקבלו תסקירים של שירות המבחן.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 עולה כי הנאשם 1 כבן 22, נשוי ואב לתינוקת, סיים 11 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, נעדר עבר פלילי, גדל במשפחה נורמטיבית ועובד כמוכר בחנות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הודה בביצוע העבירה והביע חרטה על אופן התנהלותו באירוע אך טען כי עשה זאת על מנת להפריד.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 מתנהל באופן נורמטיבי, מבטא שאיפות להתנהלות תקינה, יצרנית ולא אלימה. יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם 1 נתון להשפעת הסביבה, מתקשה לבחון באופן ביקורתי ומעמיק את התנהלותו באירוע ונוטה להתנהגות אימפולסיבית ולא רציונלית במצבי לחץ וחוסר בהירות. שירות המבחן הוסיף כי במסגרת פיקוח המעצר הנאשם 1 שולב בקבוצה טיפולית אליה הגיע באופן עקבי. שירות המבחן לא התרשם מקיומן של עמדות או ערכים הנותנים לגיטימציה להתנהגות אלימה. עוד התרשם שירות המבחן כי עצם המעצר וההליכים הפליליים כנגד הנאשם 1 מהווים עבורו גורם מרתיע.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם 1 עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

מתסקיר שירות המבחן של הנאשם 2 עולה כי הנאשם 2 כבן 21, רווק, סיים 12 שנות לימוד, נעדר עבר פלילי ועבד בשלוש שנים האחרונות בביה"ס לחינוך מיוחד בפזורה הבדואית.

שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 הודה כי היה באירוע אך התקשה להודות בביצוע העבירה, הכחיש כי נקט באלימות ומסר כי אינו זוכר את פרטי האירוע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 מופנם, בעל נוקשות מחשבתית, מתקשה לבחון באופן ביקורתי

עמוד 3

ומעמיק את התנהלותו, ומתקשה להתמודד עם חלקים בעייתיים באישיותו וכי ההליך הפלילי לא הביא אותו להסתכלות ביקורתית על התנהלותו.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם 2 עונש מוחשי.

7. הנאשמים אמרו את דברם. הנאשם 1 ציין כי זו הסתבכותו הראשונה, כי הוא מצטער על מעשיו וכי לא יחזור עליהם בעתיד.

אף הנאשם 2 ציין כי זו הסתבכותו הראשונה וכי הוא מצטער על מעשיו.

דין

8. סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינו צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט להלן.

9. הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של שמירה על שלמות גופו וכבודו של המתלונן ובשמירה על שלום הציבור והסדר הציבורי בכבישים.

לא אחת התייחס בית המשפט לצורך בענישה מרתיעה על מנת למגר את תופעת האלימות שפושה ופוגעת בכל חלקה טובה בחברה בישראל - ברחובות, בבתים, במגרשי הכדורגל, במועדוני הבילויים ובכבישים. לעניין זה ראו דבריה של כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

ביחס לאלימות המתרחשת בכבישים ראו עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 37842-07-12 אהרוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"צדק בית המשפט קמא כאשר קבע כי שיקולי הגמול וההרתעה מחייבים במקרה זה הטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית. ענישה מחמירה ומרתיעה הינה כלי חיוני למיגור נגע הטרור בכבישים. באמצעותה מבטאת מערכת החוק והמשפט את מכאוב

הציבור וסבלותיו נוכח תופעה קשה זו. אף נסיבותיהם האישיות של המערערים אינן מצדיקות הקלה בעונשם."

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו אינה מבוטלת. הנאשמים נסעו באופן מסוכן בכביש תוך כדי עקיפת רכבו של המתלונן מימין, חסמו את רכבו ותקפו אותו בצוואת לעיני אמו ואחותו הקטנה, ללא כל סיבה, תוך שנאשם 2 משתמש בנשק קר לתקיפת המתלונן. לעניין החומרה בשימוש בנשק קר ראו ע"פ 4333/04 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו):

"עבירות אלימות המתבצעות באמצעות נשק קר ומסכנות חיי אדם ושלמות הגוף מחייבות ענישה מחמירה ומרתיעה, העשויה לתרום להקטנת ממדי התופעה אשר פשתה כנגד בחברה..."

10. הענישה הנוהגת ביחס לעבירות האלימות הינה מגוונת שכן הוא תלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות גילו של הנאשם ועברו הפלילי ובנסיבות ה"מעשה" לרבות אופי המעשים, השימוש בנשק קר או חם, הסיבות לתקיפה, משך התקיפה, מספר התוקפים, תוצאות התקיפה וכיוצ"ב נתונים הקשורים לביצוע העבירה. ניתן לומר כי במקרים דומים למקרה דנן נעה הענישה הנוהגת בין עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל ואף מעבר לכך במקרים חמורים יותר.

בע"פ 1691/10 **יוריך נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), בית המשפט דחה את ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של תקיפה בצוואת בנסיבות מחמירות והותיר על כנו עונש של 10 חודשי מאסר.

ת"פ (עכו) 45997-12-11 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (פורסם בנבו), בית המשפט השית על נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בכך שיחד עם אחר הלה בפניו של המתלונן עונש של 7 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2114/13 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), דחה בית המשפט בקשת רשות ערעור של קטין, ללא עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בכך שתקף, יחד עם אחרים, מתדלק בתחנת דלק בעקבות ויכוח עם המתדלק. והותיר על כנו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל למרות תסקיר חיובי של שירות המבחן.

בת"פ 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' פרץ ואח'** (פורסם בנבו), בית המשפט השית על 2 נאשמים שהורשעו בתקיפת המתלונן בצוואת, לאחר שהמתלונן העיר לנאשמים על נסיעתם הפרועה בכביש. הנאשם 1 שהורשע בתקיפה בצוואת בנסיבות מחמירות ופציעת המתלונן בחפץ מתכתי נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם 2 שהורשע בתקיפת המתלונן בצוואת בנסיבות מחמירות נדון לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל בשל עברו הפלילי והעובדה כי ביצע את העבירה עת ריצה עונש של מאסר

בעבודות שירות בגין הרשעה קודמת.

בת"פ (מחוזי-מרכז) 37360-08-14 **מדינת ישראל נ' דור פרי** (פורסם בנבו), בית המשפט השית עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על נאשם 2 הורשע בתקיפה הגורמת חבלה ממש בצוואת.

11. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות נתתי דעתי לנזק שנגרם למתלון ולנזק שצפוי היה להיגרם בשים לב שהמתלון הותקף על ידי שניים ובאמצעות נשק קר; לנזק הנפשי שנגרם ועלול היה להיגרם לאמו ולאחותו הקטנה של המתלון שנכחו ברכב בזמן התקיפה; לעובדה שהנאשמים תקפו את המתלון בשל סיבה של מה בכך ולעובדה כי הנאשמים סיכנו את המתלון ואת ציבור המשתמשים בכביש בכך שעקפו את רכב המתלון מימין וחסמו את רכבו. ביחס לנאשם 2 נתתי משקל לעובדה כי הוא זה שנהג ברכב שעקף מימין וחסם את רכבו של המתלון והוא זה שתקף את המתלון באמצעות מקל. כן נתתי דעתי לכך שהוא הורשע בביצוע עבירת תעבורה נוספת.

12. לא מצאתי כי בנסיבות העניין יש לחרוג ממתחם העונש שקבעתי ובתוך המתחם אותו קבעתי מצאתי ליתן משקל לגילם הצעיר של הנאשמים; לעובדה כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי; לנזק שיגרם לנאשמים ולמשפחתם כתוצאה מהעונש; להודאתם בעבירות ולחיסכון בזמן שיפוטי, ולהמלצת שירות המבחן. כן נתתי דעתי לתקופה בה היו הנאשמים במעצר של ממש ולתנאי השחרור שכללו הגבלה על חירותם של הנאשמים.

13. סבורני כי יש להבחין בין העונשים שיש להשית על כל אחד מן הנאשמים. מנסיבות המקרה עולה כי הנאשם 2 הוא ה"רוח החיה" של האירוע, הוא זה שנהג ברכב, הוא זה שעקף מימין וחסם את רכבו של המתלון והוא אף זה שתקף את הנאשם בנשק קר. הנאשם 2 הורשע אף בעבירת תעבורה.

לא למותר לציין כי אף שירות המבחן מצא בהמלצותיו להבחין בין הנאשמים, בין היתר בשל אופן ההתייחסות לארוע ומידת קבלת האחריות.

14. עיינתי בפסיקה שצרפה והפנתה המאשימה ומצאתי אותה פחות רלוונטית. מצאתי כי מדובר באירועים שהנסיבות בהן חמורות יותר, בנאשמים בעלי עבר פלילי ובנזק חמור יותר שנגרם למתלונים.

15. לאור כל האמור לעיל, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאחר שעיינתי במסמכים ובפסיקה המצורפת אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

א. 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה על השירות

עמוד 6

הנאשם 1 ירצה את עבודות השירות בבית החייל בבאר שבע משך 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום החל מ-09.11.16.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם הממונה ונפקות היעדר שיתוף הפעולה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

ה. קנס בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 120 ימים.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

הפקדות שקיימות בתיקי המעצר הקשורים בתיק זה, יושבו לנאשם, ככל שאין מניעה לכך עם סיום ריצוי עבודות השירות.

הנאשם 2

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם 2 ירצה את עבודות השירות במרכז יום לקשיש בבאר שבע משך 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום החל מ-09.11.16.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם הממונה ונפקות היעדר שיתוף הפעולה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ש"ח. הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

עמוד 7

ה. קנס בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 120 ימים.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצויים.

לבקשת ב"כ הנאשם שנמסרה עם מתן גזר הדין, הפיצויים והקנס יקוזזו במסגרת תיקי המעצר הקשורים בתיק זה, וזאת ככל שאין מניעה לכך.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ח' אלול תשע"ו, 11/09/2016 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

הוקלדעלידילאורהכהן